

РЕШЕНИЕ

№ 38262

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **7827** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Делото е образувано по жалба, подадена „FLAKTGROUP DETSCHLAND GMBH“, чрез се от адв. С. срещу Решение № РС-75-(1)/09.05.2025 г. на председателя на Патентно ведомство на РБ, с което на основание чл. 76, ал.8 във вр. с 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО се отменя действието на територията на РБ на международна регистрация на марка с рег. № 866740 „CAIR“, словна, за всички атакувани стоки и услуги в класове 11, 37, 40 и 42 на Международната класификация на стоките и услугите като отмяната има действие от 25.05.2012 г.

В жалбата се сочи, че дружеството използва марката на територията на РБ, поради което искането за отмяна на действието е неоснователно и следва да бъде отхвърлено, а обжалваното решение отменено. Представят се доказателства, както и фактури за периода 2019 г. – 2024 г. от маркопритежателя към български дружества. Представена е справка за поръчаните стоки от България с марката. Твърди се, че това са доказателства, които са за релевантния период и следва да се разглеждат в съвкупност и взаимовръзка. Счита се, че марката „CAIR“ е била реално използвана на българския пазар в релевантния период и искането за отменяне на регистрацията е неоснователно и следва да бъде отхвърлено, като се продължи действието ѝ на територията на РБ. Моли да се отмени решението. Не претендира присъждане на разноски.

По делото е постъпил отговор от ответника, в който се излагат съображения, че жалбата е неоснователна, а решението като правилно следва да бъде потвърдено изцяло. Твърди се, че представените от жалбоподателя доказателства са представени едва в съдебното производство и независимо, че са нови, те не са представени пред административния орган. Моли се да се

потвърди решението. Моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на спора, при определяне на разноските се моли съда да приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 5 от ЗМГО. Прави се възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа, чрез адв. С.. Пзовава се на представените с жалбата доказателства за реалното използване на процесната марка. Посочва, че са представени едва при съдебната фаза, но законът изрично дава това право. Счита, че Патентно ведомство не се е съобразило с това право, поради което отговорът на жалбата е изцяло необоснован и не следва да се взема предвид. Твърди, че представените доказателства са относно реалното използване на процесната марка за стоките и услугите, за които е регистрирана, поради което решението е неправилно и следва да бъде отменено, а искането за заличаване на марката следва да бъде отхвърлено като необосновано. Не претендира адвокатско възнаграждение тъй като при представяне на доказателства в съдебна фаза не се присъждат разноски срещу административния орган.

Ответникът, Патентно ведомство на РБ, чрез процесуален представител юрк. Д., оспорва жалбата. Счита, че към момента на постановяване на процесното решение, с оглед фактите и обстоятелствата, известни на административния орган към момента на постановяване на акта, той е законосъобразен и правилен, поради което моли да бъде потвърден. Алтернативно моли за прилагане на специалната разпоредба на чл. 77, ал. 10 от ЗМГО, която казва, че по искането за доказване на реално използване, председателят на ПВ се произнася пръв и тъй като съдебният контрол е за законосъобразност и касае вече формираната преценка на административния орган, моли за връщане на преписка на административния орган за произнасяне по доказателствата.

Заинтересованата страна „AIRVANCE GROUP“ – Франция, редовно призована, не изпраща представител.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 29.10.2024 г. в ПВ е постъпило от „AIRVANCE GROUP“ – Франция искане за отмяна действието на територията на Република България на международна регистрация на марка № 866740 CAIR за всички стоки и услуги. Искането е подадено на основание чл.35, ал.1, т.1 от ЗМГО, като са развити аргументи в тази насока.

Със Заповед на основание чл.69 от ЗМГО, Председателят на ПВ е назначил състав по разглеждане на искането за вземане на становище по него.

С писмо от 01.11.2024 г. на основание чл.3 и чл.3а от ЗМГО притежателят на марката е уведомен за постъпилото искане за отмяна, като му е дадена възможност да посочи пълномощник или адрес в Република България в едномесечен срок от получаване на уведомлението. Писмото е получено на 11.11.2024 г. В дадения срок не са изпълнени указанията от уведомлението.

Съставът за разглеждане на искането е изготвил становище, с което приел, че искането за отмяна на действието на територията на Република България на международна регистрация на марка с рег. № 866740 CAIR, словна, за стоките и услугите в класовете 11, 37, 40 и 42 на МКСУ, за които е регистрирана, е основателно и съгласно чл.38, ал.2 от ЗМГО действието на международната марка следва да бъде отменено, считано от 25.02.2012 г.

Въз основа на становището на назначения състав по чл.69 от ЗМГО е издадено Решение № РС-75-[1]/ 05.09.2025 г. на Председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл.76, ал.8 във връзка с чл.76, ал.7, т.3 от ЗМГО е отменено действието на територията на Република България на международна регистрация на марка с рег. № 866740 CAIR, словна, за всички стоки и услуги в

класовете 11, 37, 40 и 42 на МКСУ. Отмяната има действие от 25.05.2012 г. Органът е приел, че периодът, в който трябва да се установи реалното използване на марка с рег. № 866740 CAIR, словна, регистрирана на 18.04.2025 г. за стоки и услуги в класовете 11, 37, 40 и 42 на МКСУ, е петте години предшестващи датата на предявяване на искането, а именно 29.10.2019 г. - 29.10.2024 г. Позовал се е на обстоятелствата, че от притежателя на марката не са изпълнени указанията по чл.3 и чл.3а от ЗМГО нито в дадения му срок, нито до момента на издаване на решението, съответно не е постъпило възражение, нито доказателства за реално използване на процесната марка на територията на Република България във връзка със стоките и услугите, за които е регистрирана. Както и не са представени съображения или доказателства за съществуването на основателна причина за неизползване на марката. Поради това органът е приел, че фактическият състав на чл.21, ал.1 от ЗМГО е изпълнен. По отношение на претенцията по чл.38, ал.2 от ЗМГО на искателя, органът е приел, че е доказан и правния интерес за искането. Приел е, че за да бъде определена по-ранна дата на отмяната, то именно към нея следва да е възникнало основаниято за отмяна. Т.е. реалното използване на международна регистрация на марка трябва да бъде установено и през петте години, предхождащи по - ранната дата (25.05.2012 г.). Органът е определил дата на отмяна на регистрацията 25.02.2012 г. като е счел, че липсват доказателства в производството пред него за реално използване на марката, което води до заключение, че задължението за използване на атакуваната марка не е било изпълнявано и в периода 25.05.2007 г. - 25.05.2012 г.

Оспореното решение е съобщено на заявителя на 21.05.2025 г. Жалбата е подадена на 21.07.2025 г. в ПВ.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуална допустима. Подадена е от адресат на акта и в законоустановения срок. Не се спори, че жалбата е подадена в двумесечния срок по чл. 84, ал. 1 ЗМГО. Актът е съобщен на 21.05.2025 г., а жалбата е депозирана чрез административния орган, за което е поставен входящ номер от 21.07.2025 г., което я прави подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по чл. 75, ал. 12 ЗМГО, а именно председателя на Патентно ведомство. Решението е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на решението обаче са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При образуване на производството не е дадена възможност на маркопритежателят да представи доказателства за реално използване на марката, както и не му е указан релевантният петгодишен период, за който следва да се представи доказателства за реално използване на марката, с което не е изпълнено задължението по чл. 76, ал. 5 изр. второ ЗМГО.

Според чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато тя не е била използвана по смисъла на чл. 21 от същия закон. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМГО, когато в срок от пет години от датата на регистрацията на марката притежателят ѝ не е започнал реално да я използва на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването. За да се счита задължението по чл. 21, ал. 1 от ЗМГО за изпълнено, необходимо е използването да е реализирано от неговия притежател или от друг с негово съгласие. При

преценката на доказателствата за реално използване се отчитат редица фактори, като използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател; поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ. Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него. При преценката на реалното използване се вземат предвид мястото, продължителността, обемът и естеството на употреба на марката за стоките или услугите, за които е регистрирана.

Няма спор, че притежателят на марката не е представил пред административния орган възражение, нито доказателства за реално използване на марката на територията на Р България. Това обстоятелство обаче, не му е указано в хода на административното производство, в т.ч. и нито е указан релевантният петгодишен период, за който следва да се представят доказателства за реално използване на марката, с което не е изпълнено задължението по чл. 76, ал. 5 изр. второ ЗМГО. Действително законодателят е употребил думата "може" и в този смисъл формално не е налице задължение за това. При семантичното тълкуване на нормата обаче, предвид употребения израз "когато е необходимо", наред със задължението, произтичащо от разпоредбата на чл. 35 АПК, съгласно която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, следва извода, че административният орган се е произнесъл при непълнота на доказателствата, без да е изяснил случая от фактическа страна, за което не е дал съответните указания с което не е изпълнил посоченото задължение по чл. 35 АПК, вр. чл. 76, ал. 5 изр. второ ЗМГО. Доказателства за използването на марката не са изискани служебно. Единственото предприето действие е изпращане на уведомление във връзка с чл. 3 и чл. 3а ал. 3 от ЗМГО /л.39/ до притежателя на марката /получено на 11.11.2024 г, л. 38/ да посочи пълномощник или адрес в Р България. Следователно, процесното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до издаването му при липса на доказателства за релевантните факти за преценка основателността на искането, съответно за приложението на материалния закон. Тези нарушения са обусловили издаване на административния акт в нарушение на чл. 35 от АПК, без да се изяснят в пълнота фактите и обстоятелствата и да се обсъдят евентуалните обяснения и възражения на притежателя на марката. Описаното представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК

ЗМГО не предвижда забрана за представяне на доказателства в съдебното производство, които страната е могла да представи в производството пред административния орган. Единствената неблагоприятна за жалбоподателя последица съгласно чл. 84, ал. 5 от ЗМГО е, че няма право на разноски. Съгласно чл. 84, ал. 5 от ЗМГО, при отмяна по съдебен ред на решения по ал. 1 – 3 /вкл. и това по чл. 76, ал. 8 ЗМГО/, въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноски. Релевантните факти и обстоятелства не са били проверени от административния орган, който е обосновал извода си само с констатацията, че не е постъпвало възражение, нито доказателства за реално използване на марката на територията на Република България във връзка със стоките и услугите за които е регистрирана. Проверката дали са налице предпоставките за отмяна действието на територията на Република България на международната регистрация на марката, тоест дали е изпълнен фактическият състав на чл. 21, ал. 1 от ЗМГО следва да бъде извършена от административния орган. Съдът не може за първи път да прави фактически установявания и правни изводи по въпроси, чието естество е от компетентността на органа. /Решение № 9498 от 14.07.2020 г. по адм. д. № 3786/2019 г., VII отд.

на ВАС/. Недопустимо е съдът да постанови акт, който замести този на Председателя на Патентно ведомство което би лишило страните от една инстанция по фактите и приложението на закона. Настоящата инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на председателя на ПВ по фактите, включени в предмета на доказване, но е оправомощена да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране. Административният орган следва да извърши преценка и анализ на представените за първи път в съдебното производство снимки, фактури, указания за инсталиране и ползване на продукти с марката, справка за поръчани от Република България продукти с марката и въз основа на тях да формира правните си изводи дали в действителност марката е използвана в релевантния период на територията на Р България във връзка със стоките и услугите за които е регистрирана. /чл. 21, ал. 1, т. 1 от ЗМГО /Решение № 7321 от 03.07.2025 г. по адм. д. 1907/25 г на ВАС/ .

Във връзка с изрично направеното от процесуалния представител на жалбоподателя в с.з. искане съдът да постанови акт, с който ако не отхвърли жалбата, да изпрати преписката на административния орган и искането на жалбоподателя съда да се произнесе със съдебен акт по същество, следва да се отбележи следното: Съгласно чл. 76, ал. 8 ЗМГО решенията по ал. 7 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател. В текстовете на чл. 173 АПК изрично са регламентирани правомощията на съда при нищожност или отмяна на административния акт. Предвид разпоредбата на чл. 76, ал. 8 ЗМГО в случая не е приложима нормата на чл. 173, ал. 1 АПК, тъй като само председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател, могат да вземат решенията по чл. 76, ал. 7 ЗМГО, вкл. и по т. 3 а именно отменя или заличава регистрацията на марка за всички стоки или услуги. В случаите, когато въпросът е предоставен на преценката на административния орган, съдът не може да реши спора по същество, когато отмени приетия от него за незаконосъобразен административен акт. В такива случаи, относно правомощията на съда е приложима нормата на чл. 173, ал. 2 АПК, в хипотезата, когато естеството на административния акт не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Това означава, че извън императивно регламентирани правомощия на съда е както отмяната на процесната марка за услугите, за които е регистрирана, така и оставянето без уважение на искането за отмяна. / Р № 9010 от 22.07.2024 г. по адм. д. № 10625/2023 г., VII отд. на ВАС. /

Гореизложеното обосновава извод за незаконосъобразност на решението на председателя на ПВ, поради което следва да се отмени и преписката да се изпрати за произнасяне съгласно мотивите изложени по - горе.

Съгласно чл.84, ал.5 от ЗМГО при отмяна по съдебен ред на решения на Председателя на ПВ по чл.76, ал.8 от ЗМГО въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноски. Жалбоподателят се позовава на цитираната разпоредба и не претендира разноски, поради което разноски не му се следват.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК и чл.84, ал.5 от ЗМГО, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „FLAKTGROUP DETSCHLAND GMBH“, Решение № PC-75-(1)/09.05.2025 г. на председателя на Патентно ведомство на РБ, с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО се отменя действието на територията на РБ на международна регистрация на марка с рег. №

866740 „CAIR“, словна, за всички атакувани стоки и услуги в класове 11, 37, 40 и 42 на Международната класификация на стоките и услугите.

ИЗПРАЩА административната преписка на Председателя на Патентното ведомство за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивната част на решението в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.